

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 41/2020
21.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., које заступа пуномоћник Александра Остојић адвокат из ..., против тужених ВВ и ГГ обоје из ..., које заступа пуномоћник Весна Поповић адвокат из ..., ради утврђења одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5750/18 од 10.05.2019. године, у седници већа одржаној 21.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5750/18 од 10.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5750/18 од 10.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П број 8965/15 од 20.12.2017. године ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца и утврђено да је Уговор о доживотном издржавању закључен између ДД као примаоца издржавања и тужених као давалаца издржавања оверен пред Четвртим општинским судом у Београду Р. бр 6201/88 од 05.12.1998. године, ништав у делу којим је прималац издржавања располагала кат. парц. ближе наведеном у изреци пресуде. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да је уговор о доживотном издржавању закључен између ДД као примаоца издржавања и тужених, као давалаца издржавања, ништав у преосталом делу располагања примаоца издржавања, ближе наведеном у првом ставу изреке пресуде. Ставом трећим изреке утврђена је ништавост уписа права својине тужених у листу непокретности број ... КО ... на кат. парц. ... КО ..., а што су тужени дужни признати и трпети. Ставом четвртим изреке утврђено је право својине тужилаца сваког од по ½ идеалног дела на катастарској парцели, што су тужени дужни признати и трпети. Ставом петим обавезани су тужени да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 113.110,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 5750/18 од 10.05.2019. године одбио жалбе тужених и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П број 8965/15 од 20.12.2017. године у ставу првом, четвртном и петом изреке. Ставом другим укинута је првостепена пресуда у ставу трећем изреке и одбачена тужба у делу у којем су тужиоци тражили да се утврди ништавост уписа својине тужених у листу непокретности број ... КО ... на кат. парц. ... КО ..., што су тужени дужни признати и трпети. Одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су изјавили благовремену ревизију, са позивом на члан 404. став 1. ЗПП због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужених као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, из разлога што не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, нити за уједначавањем судске праксе односно новим тумачењем права, имајући у виду изражени правни став у нижестепеним пресудама, да је спорни уговор о доживотном издржавању ништав у смислу члана 103. Закона о облигационим односима (ЗОО). Овим уговором прималац издржавања је располагала имовином којом није могла располагати, јер у моменту смрти, пок. ЂЂ, продавац непокретности по Уговору о купопродаји од 15.09.1967. године није био власник истих, због чега ни његова супруга као његов законски наследник није могла да располаже њима на начин како је то учинила спорним Уговором о доживотном издржавању, закљученим са туженим 05.12.1998. године, а који правни став не одступа од става Врховног касационог суда по том питању.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и нашао да ревизија тужених није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 Евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је суду 29.05.2015. године. Вредност предмета спора је 144.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора од 144.000,00 динара не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић